

מ"ת 7490/03 - עמית רובשקין נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים
בפני כבוד השופט אריה רומנווב

מ"ת 7490-03-22

בעניין: עמית רובשקין

ה牒

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

ב"כ המ牒: עו"ד אלון בן זיו

ב"כ המשיבה: עו"ד דולי מזעל

החלטה

לפני בקשת המ牒 לעיון חוזר בהחלטה שנטנה על ידי ביום 19.5.22, ואשר בה הורית עלי מעצרו של המ牒 עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו. המ牒 עותר לכך שבית המשפט יורה על שחררו מהמעצר, ולכל הפחות יורה על מעצרו בפיקוח אלקטרוני תחת מעצר ממש.

רקע

נגד המ牒 ואדם נוסף (אודי ביטון) הוגש כתוב אישום המיחס לשניהם ביצוע עבירות של ניסיון שוד בנסיבות חמירות; כניסה והתרצות למקום מגוריים בכונה לבצע פשע; ותקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות חמירות. עם הגשת כתוב האישום המשיבה הגישה בקשה להורות על מעצר השניהם עד לתום ההליכים המתנהלים נגדם.

בכתב האישום נתען, כי ביום 2.1.22 הנאים הגיעו לביתם של המטלוננים, זוג נשוי, המתגוררים בבית שמש. הם דפקו על דלת הבית, וכשהמתلونנת פתחה את הדלת הם אמרו לה בקצבם כי הם חסלאים אשר הגיעו בהזמנתה. המטלוננת אמרה כי לא הזמין חסלאים והחלה לסגור את הדלת. בשלב זה הנאים דחפו את הדלת והתפרצו לtower הבית.

עמוד 1

- .4. בכתב האישום נטען, כי המבוקש הוציא חוץ שנחזה אקדמי, הצמיד אותו לראשה של המתלוונת וتفس את גרונה. הנאים תפסו את המתלוונת, גרוו אותה לסלון הבית ודחוו אותה כך שהיא נפלה על הרצפה. לאחר מכן הם לאיים על המתלוונת שיהרגו אותה. בתגובה לכך המתלוונת החלה לצעוק לעזרה.
- .5. בעקבות צעקות המתלוונת, המתלוון עלה מהקומה התחתרונה של הבית לסלון. על פי כתב האישום, הנאים ראו את המתלוון וצעקו לעברו "אייה הכסף?". המתלוון בתגובה צעק עליהם שילכו מביתו. בתגובה לכך, המבוקש כיוון לעבר המתלוון את אקדח הדמה ואיים להרוג אותו.
- .6. בשלב זה המתלוון ניגש למבוקש והוריד ממנו את מסיכת הפנים וניסה לצלמו באמצעות המכשיר הניד שלו. בתגובה לכך, המבוקש היכה את המתלוון באגרופים בחזה ובפנים אשר גרמו למתלוון לפול לרצפה. אז המבוקש איים עליו שוב שיירגו.
- .7. הנאשם האخر גיר את המתלוונת למטבח תוך שהוא מחזיק אותה בצוואר ומנסה עליה לנשום. אז המתלוון התרומם מהרצפה ונכנס למטבח בעקבות המתלוונת, והמבקש רץ אחריו. המתלוון ניסה לקחת את האקדח מידיו של המבוקש והוא דחף את המתלוון והפילו לרצפה, בעוד הנאשם ממשיר להחזיק את המתלוונת בצווארה.
- .8. בהמשך, המתלוונת לקחה מגב עץ שהיה במטבח וניסתה להכות את המבוקש על מנת שישחרר את בעלה, ואולם הנאשם האخر לקח ממנו את המגב בעודו ממשיך להחזיקה בצוואר. חרב זאת, המתלוונת הצליחה לשלווה בקבוצת הווטסאפ של הבניין כי מתבצע שוד בביתה, ואחד הנאים יקח את הטלפון מידה וזרק אותו. המתלוונים המשיכו לצעוק לעזרה מעט לעת.
- .9. בשלב זה, ומסיבה שאיןיה ידועה למשיבה, הנאים ברחו מהבית.
- .10. על פי המתואר בכתב האישום, למתלוונת נגרמו שפשופים בצווארה וגבבה והוא סבלת מכabi גב, ולמתלוון נגרמו שפשופים וכאבים בגוףו.
- .11. בא כוחו דاز של המבוקש הסכים שקיימות ראיות לכואורה לעבירות שהמשיבה מייחסת למבוקש. הוא טוען, כי יש להורות על שחרורו של המבוקש לחופפת מעצר אצל עמותת "אכפת". במסגרת הדיון בבקשת המשhiba למעצר עד תום ההליכים הזרניתי وكיבוצי תסוקיר של שירות המבחן. מטעמים שלצורך החלטה זו איני רואה צורך להאריך בהם, שירות המבחן לא ראה להמליץ על שחרורו של המבוקש. בנוסף, בחרמתי את אפשרות שחרורו של המבוקש לחופפת מעצר אצל עמותת "אכפת". במסגרת בינה זו שמעתי את דבריו של נציג העמותה, מר יוגב קניג, שהתייצב לאחד הדיונים.
- .12. לאחר ש שקלתי בדברים הגעתו לכל מסקנה שיש להורות על מעצרו של המבוקש עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו. מסקנה זו התבססה על חומרת העבירות המיוחסות למבוקש ואשר מצביעות על הסכנה הנשקפת מפני אם ישוחרר; העבודה שלחוובתו של המבוקש 4 הרשות קודמות

הכללות עונשי מאסר, וכן עונש מאסר על תנאי בר הפעלה. העובדה שהמבחן השחרר ממאסר שהוטל עליו בתיק קודם כחミשה חודשים בלבד לפניו האירועים מושא כתב האישום; וכן דמותו של המבחן כפי שהוא עולה ממסקיר שירות המבחן; בנוסף, נתתי משקל לעובדה שחלופת המცור שהוצאה אינה מפוקחת על ידי רשות המדינה, ומצאת שайн בה כדי לסת מענה ראוי ומספק בעניינו של המבחן.

התיק העיקרי

13. מאז מתן החלטת המცור שמיית הראיות בתיק העיקרי הסתיימה. בהחלטה שניתנה על ידי כב' השופטת ד' כהן-לקר שלפניה מתברר התיק העיקרי נקבע, כי על המשיבה להגיש סיכומים בכתב עד ליום 12.3.23, הינו ועוד שבוע, ועל המבחן להגיש סיכומים בכתב עד ליום 2.4.23. כמו כן נקבע כי סיכומי הצדדים בעל פה ישמעו ביום 3.4.23.

הבקשה

14. הבקשה הוגשה על ידי בא כוחו החדש של המבחן, שהחליף את בא כוחו הקודם לאחר שימוש הראיות בתיק העיקרי כבר הסתיימה. ב"כ המבחן ערך לשלב המתאים מאד שבו התיק העיקרי מצוי, ואולם הוא סבור שניתן לקבוע כבר עתה שלא קיימות ראיות אשר בהסתמך עליה ניתן להרשות את המבחן. משכך הוא טוען, כי יש להורות על שחרורו של המבחן כבר עתה.

15. ב"כ המשיבה חולקת על טענת המבחן בשאלת דיות הראיות, והיא טוענת כי התשתית הראייתית הקיימת נגד המבחן איתה ומובסת. בכל מקרה ב"כ המשיבה טוענת, כי יש להותר את ההכרעה בשאלת קיומה של תשתיית ראייתית לצורך הרשותו של המבחן, בידי המומחה שלפני התנהל ומתנהל התיק העיקרי.

דין והכרעה

16. דומה שאון חולק על כך שהראייה העיקרית הקיימת לחובת המבחן היא מסכת קורונה שנמצאה בסלון הבית שבו אירעו האירועים המתוארים בכתב האישום, אשר עליה התגלה A-DNA של המבחן. המבחן מבקש לתת הסבר להימצאות ה-A-DNA שלו בזרת העבירה, והוא מסתמן בין היתר על כך של המסכה התגלה גם A-DNA של אדם אחר שעוצמתו חלשה, כך שלא ניתן לדעת מי הוא. כמו כן המבחן מפנה לעובדה שהנאשם الآخر, אודי ביטון, הודה בינותים בביצוע העבירות, וטען כי ביצע את העבירה עם אדם אחר.

17. המשיבה טוענת בתגובה, כי ה-A-DNA העיקרי והמובהק ביותר שהתגלה במסכה הוא זה של

המבקש. לדברי המשيبة, בנוסף להימצאות ה- DNA של המבוקש על המסכה יש מספר חיזוקים, ובכלל אלה שיחות טלפון שהתקיימו בין אודי ביטון לבוקר האירוע, והעובדת שהمبוקש הרחיק את עצמו מביטון. המשيبة סבורה שאין לתת משקל רב לדברי ביטון בדבר ביצוע העבירות עם אדם אחר, שכן פרט לכך שבieten נקבע בשם של האדם الآخر הנטען, הוא לא מסר לגבי פרטים נוספים.

.18. כאמור, התיק העיקרי נמצא בשלבים מתקדמים מאד. לאחר שהצדדים יסכו את טענותיהם בית המשפט יתן את הכרעת הדיון. משכך, אני סבור כי לא יהיה זה נכון שבמסגרת החלטה זו אערוך ניתוח מפורט של הראיות. יש להזכיר עניין זה למוטב הדיון בתיק העיקרי.

.19. לצורך מתן החלטה בבקשת המונחת לפניי, די בכך שאומר כי התשתית הראיתית הקיימת; יתר הנسبות שעליהן עמדתי בהחלטתי מיום 19.5.22; והעובדת שימושו של המבוקש מצוי לקראת סיום, אינם מצדיקים היענות לבקשת שחרורו של המבוקש מהמעצר.

.20. סוף דבר. לא ראייתי מקום להורות של שחרורו של המבוקש, ועל כן אני מורה על דחינת הבקשה.

.21. **בהתאם למוסכם, המזכירות תשלח לצדים העתק מההחלטה.**

ניתנה היום, י"ב אדר תשפ"ג, 05 ממרץ 2023, בהעדר הצדדים.